

El Ripollés

Any II

Ripoll 13 de Juliol de 1918

Núm. 61

Setmanari Autonomista del Districte de Puigcerdá

Redacció i Administració: Batet, 15

Preus de Sotscripció:

Trimestre 1'50 pts. Número solt 0'10 pts.

No's retornen els originals

Dels articles firmats ne son responsables llurs autors

Feminisme

Poc a poc, en treball incansable i persistent, la dona intel·lectual, ha anat minant el terror, obrint-se pas per a que sigui considerada igualment, en feminisme moderat i tingui els mateixos drets i deures, que l'home.

Justament les dames dels països bel·ligerants portaven el pregó i anaven a la vanguardia per a conquerir eixos drets i privilegis que l'home es negava a concedir.

A Espanya no ha arribat ferma la ressó de les altres nacions i poc, casi gens, ha avançat el feminisme, seguint per molts inconegut. Fora de qualques llibres i follets de les escriptores Pardo Bazán, Carme Karr, Dolors Monserdá i altres d'escriptors com en Martínez Sierra, Dicenta, s'ha escrit i parlat poc en la nostra terra d'aquest problema.

Peró en altres nacions, com l'Anglaterra i els Estats Units han fet propagandes estupendes, mitjans en via pública i fins es publica un gran periòdic defensor d'aquestes idees.

A mida que la gran clépsida del Temps desgrana les hores, s'han concedit privilegis a la dona, especialment en les nacions del nord d'Europa. Dinamarca, Suecia i Noruega.

Ara, amb la vinguda sobtada de la batalla infernal, en la qual es baten sense pietat tants i tants homes, la dona, forçosament en aquests països, ha substituït a l'home en molts treballs. I se la considera ja capaça per a fer-los sense escrúpols de cap mena.

Lo que abans no haguera conseguit per els

medis més violents i radicals que hagués adoptat, ara, sens adonar-s'en sisquera, va donant-li sens mirament. Pot dir-se que la veleta, degut a la furiosa embranzida de la bélica ventada, del pensament humà, s'ha capgirat en sentit contrari.

Creien alguns que la naturalesa de la dona era més remigrada i més débil i que, per lo tant, no podia soportar la menor fatiga intel·lectual ni'l menor treball físic. Però queda palesament demostrat i es veu clarament que té la dona la resistència deguda per a soportar tot treball, adequat a son sexe.

Avança, en aquests moments tràgics, el feminisme, d'un modo extraordinari. Acabada la guerra, la dona, en aquelles nacions, tindrà uns drets i deures propis, que abans li eren vedats. Ja no serà l'esclava sumissa del marit, sinó la companya que, en dolça germanor, passarà amb ell tota la vida. Ses aspiracions seran acomplides.

El famós llibre d'en Paul de Koch «Feminismo en acció», serà una obra irrisoria, d'idees extravagants i xavacanes que farà riure a qualsevol.

Llástima, empró, que a Espanya resti la dona confiada, en actitud fatalista, sense sentir els batècs de renovació. Vivim nosaltres un terç de segle atrassats.

Potser l'exemple vistós dels països avui en guerra, desvetllant-la, l'animarà a seguir a les demés.

Potser, dintre poc temps, començarem a veure les aules de nostres Universitats plenes de damiseles: les biblioteques, avui desertes, visitades i concorregudes del genre femení, buscant amb afany, en la ciencia, sa professió, o assaborint tot lo formós de l'art. Trencarà per sempre els mot-

llos antics, fondrà el glaç de la indiferència i traspasarà el laberinte espinós i enroscat que li obstruïa el pas per a dedicar-se a la Ciència i a l'Art.

Aixís ho esperem i creiem veure, quan l'equilibri social imperi i l'ordre sigui restablert.

SIXTE VILÀ

La Missa Nova de Mn. Joan Bta. Casanova

L'excés d'original ens privà la setmana passada el goig de ressenyar la festa de la Primera Missa de nostre volgut compatrici Mn. Joan, celebrada el dia primer del corrent. Per això plau-nos insertar-lo avui aquí per satisfacció i curiositat de nostres amables llegidors.

A tres quarts d'onze la brillant comitiva s'enaminà al Monestir presidida pel Nou Celebrant i els seus germans N' Agustí i Rosa que l'apadrinaren; seguien els seus pares qui acompanyaven al predicador l'illustre Dr. D. Joan Lladó, i un llarc estol de germans, parents, amics i convidats, d'entre els que recordem el seu Sr. oncle i Rnt. P. Jaume Bofill organista de nostra Sr.^a del Miracle, els Drs. Dalmau i Alberch, el Director i Professorat del Col·legi de Segona Ensenyança, el benemerit compositor i organista català en Vicens M.ª de Gibert i altres molts que sentim no recordar.

Nostre Reial Cenobi presentava l'aspecte de les grans solemnitats. Naus i creuer plens de gent. El novell sacerdot començà l'ofici acompanyat del Pare Benidictí Jaume Bofill, qui oficià de capel·lani i de diaca i sub-diaca respectivament els seus compatricis Mn. Josep Maideu i Mn. Joan Palau, Pbres. Ocupà la càtedra del Sant Esperit el molt il·lustre Dr. D. Joan Lladó, Canonge de la Seu de Vich, qui enaltí eloqüentment la dignitat i excelència sacerdotal, demostrant en forma clara i categòrica i amb gran acopi de testimonis la gran influència i apoi moral i material que'l sacerdot catòlic ha portat en la civilització moral. La «Schola Cantorum» que dirigeix el lloregjat mestre Mn. Lluís Romeu executà amb molta justesa i expressió la missa «Eucarística» de Llorenç Perossi, Pbre.

Acabat l'ofici i posar-se a plourer fou una mateixa cosa. Per aquesta causa la comitiva que's componia de més de cent persones, fou traslladada amb carruatges al Hotel Barceló on fou obsequiada amb un esplèndid i exquisidíssim dinar. Les taules acuradament arreglades amb profusió de flors naturals, presentaven un riquíssim aspecte. Després del xampany, varis dels comensals adressaren paraules encomiàstiques al nou celebrant qui s'aixecà agrait a donar les gràcies amb paraules totes plenes d'emoció i senzillesa.

Després del àpat el germans Matilde i Josep Sayós volgueren obsequiar a la concurrència amb l'execusió

de dugues hermosíssimes i difícils peces a violí que meresqueren justos aplaudiments. Aixís transcorregué la tarda en mig de franca i cordial animació.

Al vespre, la Secció Musical de l'Acadèmia Catòlica tingué la amabilitat d'obsequiar-los també en son hostatge social executant varies composicions clàssiques, en quin acte s'hi adicionaren molt amablement mossén Damià Torrents cantant escullits fragments d'òpera amb acompanyament de piano per Mn. Josep Maideu.

A dos quarts de dotze finalitzà la familiar vetllada amb dugues formoses i difícils composicions pianístiques magistralment executades per En Vicens M.ª de Gibert. Tots varen ser molt justament aplaudits.

Ara ens resta donar la més coral i sincera felicitació al nou celebrant com també als pares germans i demés família i a vos Mn. Joan Casanova, que per molts anys pogueu continuar lo gran sacerdoti catòlic avui començat per a be de vostres semblants, de vostre poble i de vostra ànima.

¡¡Ad multos annos!!....

De la gran guerra

Les impresions doloroses que cada dia es reben de les trinxeres, fan que's commoguin fins els més incensibles e indiferens en aquesta guerra universal.

Unes petites notes franceses, recullides de boca d'una amable senyora, digníssima de tot credo, farán que ocupi avui, encara que inmerescudament, el lloc de cronista corresposnal en assumptes de guerra en aquest digne setmanari ripollés.

Trovant-me el dia 29 del passat Juny en la xamosa població d'Osseja, situada al sur de França i aprop la vila de Puigcerdá, en reunió familiar a casa de l'alcalde Mr. Jean Pon, a la que hi havia Madame Juellits Quidé, casada, de 28 anys d'edat i natural del Nort de Fransa, junt amb sos dos únics fills l'ún noi de 7 anys i l'altre una encantadora nena, quins foren allunyats de son aimat pare quant les primeres disposicions del govern de la veïna República obligà a incorporar-se en l'exèrcit a tots els nacionals per a córrer en defensa de sa mare Patria; estroncant la felicitat d'aquella itar felissa de Madame Juellits quina era avans del transtorn infernal un envejable paradís familiar.

El deute de bon patriu l'obligà a separar-se de sos fills i esposa, d'aquells sers tant estimats, d'aquelles ànimes pures i aimants d'un viure plè d'humana germandat i enemics a tot ultratge i a tota guerra.

Al crit unànim de defensa donat per tota la Nació hi aportà el seu amb un gran esperit, amb un valent heroisme i una abnegació sublim, capàs de donar generós la seva sang en defensa de sa Patria i de la llibertat del món.

Pocs dies feia que'l bon espós havia sortit de sa casa envers al camp de concentració, quant les forces enemigues ja s'havien fet mestresses d'aquella pobla-

ció ont ell residia, caiguent, fatal disort, presonera de les forces alemanyes la seva esposa i els seus fills, transportant-los amb ells i tots els seus bens que pogueren requisar a l'interior de l'heròica Bèlgica.

Tres anys de crudel i dolorós cautiveri passaren sens sapiguer la més petita notícia de son valent espós.

Tres anys plens de una vida de sufriments.

Tres anys de presenciar crudels martiris, foren les expressions que eixien de la boca de Madame Juellits, veient-se obligats a soportar un viure alimentici migrat i desastrós, donant-los-hi per sopa ortigues i riubarbo, tenint taxada la vida de menjar amb una rigorosa disposició governativa, quina havia tassat així mateix el preu del blat en 14 francs el kilo, el café a 85 francs, el sucre a 30 francs. Un ou de gallina a 1 franc 25 cts., les patates a 6 francs 75 cts., les monjetes a 18 francs, l'arroç a uns preus elevadíssims, donant-se solament 300 grams al mes per persona, 300 de greix, 250 de cansalada i 200 de sucre; el calsat a preus exorbitants, costant-li 100 francs les sabates de sa filla que eren de classe sencillíssima.

* * *

La sort feu que li toqués uns quants dies de permís al marit de Madame Juellits quin buscà una població llunyana del front per a passar en més repós els curts dies de vacances, escullí la vila d'Osseja. Allà comensà a indagar i preguntar per el paradero de sa esposa i fills, demanà al Sr. Alcalde de la vila si sabia indicis d'aquella família estimada que un dia fou sa felicitat i que potser en aquells moments era presa d'una forta desventura.

Negativa fou aquella pregunta que embargà més el penar del aimat marit, però poques setmanes després de molt buscar es rebé un comunicat de la direcció General de la Creu Roja francesa, que Madame Juellits i sos fills estaven en llibertat, feia pocs dies, en territori belga, refugi d'un nombre incontable de mares i pietoses criatures, ja que les que tenen més de 12 anys per amunt, queden en poder dels alemanys.

Dirigida una comunicació per l'Alcalde d'Osseja a la Sra. Juellits reclamant es presentés lo més prompte possible en aquella alcaldia per tenir-hi un assumpte que li urgia gran pressa, emprengué el viatge el dia 22 de Juny del corrent any, envers la sosdita població francesa tot ignorant el motiu de reclamació.

Passaren entretant els dies de permís que l'oficial havia rebut del comandant del seu regiment, dirigint-se de nou al front de batalla sense sapiguer encara en aquelles hores, res absolutament de sa família, deixant, no obstant al Sr. Alcalde, 800 francs i un pis amoblat per a que si la família encara tenia la ditxa d'existir, pogués anar a viurer allí en aquell lloc de pau i repós.

Mentrestant la carinyosa esposa i fills continuaven el viatge cap el lloc de reclamació, però la fatalitat o el destí feu que per equivocació de ferrocarrils en l'empalme, en lloc d'anar a Osseja, anés a parar a Villefranche.

L'impaciència s'apoderà de zelós Alcalde, fent que

emprengués ell mateix un viatge en busca de la família ja qu'el comunicat que havia rebut del comisari de la frontera de Bèlgica, li feia avinent que en aquelles hores tenia d'esser en el lloc d'indicació.

Arribat l'Alcalde d'Osseja a Villefranche i al anar a fer trasbordo de tren, li cridà l'atenció una senyora amb dos fills vestits a l'estil del Nord de Fransa, que per el seu posat i modo, estaven perturbats del lloc en que's trobaven, determinant-se a preguntar-los-hi d'ont venien i ont es dirigien, contestant ella que anaven a Osseja reclamada per l'Alcalde d'aquella vila.....

Indescriptible fou la sorpresa d'aquella senyora al saber qu'ell precisament era la persona que havia fet la reclamació en nom del seu espós.... La emoció embargà en grosses llàgrimes de satisfacció el rostre d'aquells tres sers infortunats, regalaren les llàgrimes d'aquell rostre pàl·lid per les penes però alegre a la vegada en el record del viure de son marit, que retornà en plena vida l'ànima somorta de tota una família obligada a soportar un dolorós cautiveri....

Aquella bona Madame es tirà'ls brassos del Sr. Alcalde que apretava fortament als tendres fillets quins barrejaven l'emoció seva amb les llàgrimes del digne representant del poble.

Ja a Osseja, es dirigiren a la casa disposada pel seu marit, entregant el Sr. Pon la cantitat i demés prendes que li va confiat avans de marxar per a que li fes a mans, cas de trovar-la. Cada objecte per insignificant que fos, el rebia amb una satisfacció gran al pensar que era ofrena del seu espós a qui tantes voltes havia plorat creient-lo víctima de la sanguinaria lluita, semblant-li tot un somni i no vera realitat al trovar-se transportada a una vida de felicitat que li feu exclamar: això es un Cel.

Cloc mon petit escrit donant mercès mil a Madame Juellits qui tingué a bé proporcionar-me eixes quatre notes, de les moltes qu'es podrien publicar i no desitjo fer més extents per no abusar dels meus volguts llegidors i de la amabilitat de la esmentada Madame.

Com a record d'aquesta entrevista, m'oferí la bondadosa Juellits una galleta que al entrar a Fransa, (segons costum) entregan un kilo d'ella a tots els refugiats i de quines solsament li en restava una que me l'oferí com a record junt amb un tros de Pa de Bèlgica, qu'es la millor classe que's menja allà (i és més negre que'l de sopa d'aquí) quines dues mostres es troven a la redacció d'aquest setmanari per a satisfacció i curiositat dels que ho vuguin examinar.

JOAN BARDOLET

Osseja, 30 Juny 1918

Bon dia

Degut a la maleïda passa qu' em reclogué vuit dies al llit, fins diumenge passat no vaig poguer admirar la pel·lícula que l' esplèndit i desinteressat propietari

del «Saló Comtal» i dels grans magatzems del «Sisle Ripollés»—propaganda gratis a canvi d'un pase al «Cine Comtal», que confio m'enviarà—va fer impressionar.

Com que la cinta impresionà les festes de Sant Eloi, no cal dir que'n la seva projecció vaig poguer admirar tots els animals amb llurs janets i un sens fi de noietes que exhibien ses gracies en les carreres, a l'objecte de quant la pel·lícula es projecti al estranger puguin admirar les belleses de nostra vila.

**

Divendres de la setmana passada, els del Barri del Payol feren un ball de manubri que estigué ben animat.

Vaig veurer-li una minyoneta ben simpàtic nascuda als afraus de les montanyes de Montgrony, qui demanà a la seva senyoreta permís per a ballar un ball, i la Lola molt atenta, va concedirli, mentres Ella l'esperaba conversant amb en Joanet *Parra Mon*.

Afányissi força, Loïta, qu'en Joanet, d'aquí pocs dies ja tindrà altra feina.

**

M'escriuen qu'en l'apat de la Missa nova del novell clergue Mn. J. Casanova, un germà del Missa-Cantant va estar molt obsequiós amb els assistents a l'acte, però d'una manera especial, amb la elegant i distingida senyoreta Maria Costa. ¡Tira peixet! Veiam, veiam si d'un gasto en te dos l'Agústinet.

Al mateix comunicant no se que'm conta d'una senyoreta de Vich, una tal Callis, l'hi'n fà molt bon elogi, però amb una lletra tan barroera que no puc entendre-ho bé.

Sàpiga, *senyor comunicant*, que de lo que no veig jo, no'n vull parlar.

**

Dimecres tingué lloc la primera tarda Musical Familiar a casa la senyoreta Loïa de Budallés.

Per tot lo que te relació amb l'art, sento gran afició. Ja em perdonarán els reunits, que cometés l'imprudència d'enfilar-me per una reixa i escoltar per una escletxa, car si no haguessin oblidat d'invitar-me m'hauria estalviat una imprudència i el perill de trencar-me la clepsa.

Des d'aquella incòmoda espitllera vaig veure allí reunits als joves Casadestús, Conill, Prat i altre de Sant Joan, que sento no'm dongués targeta, i les senyorettes germanes Camps, Prim, germanes Prat, Mirapeix i altres.

En Ricart cantà amb molt d'acert el *Torna Sorrento*, que fou molt aplaudit.

En Conill tocà algún ball al piano, que les cames dels concorrents es bellugaven, no poguent fruir les delícies d'aquell ball per respecte a dugues senyorettes que vestien de dol.

La Prim va cantar l'Ave-Maria de Gounot. Se li regoneixeren abtituts, però estava tant frenética, que va resultar un'Ave Maria trontollada.

Estava tan incòmoda en la espitllera que quan anaven a comensar els jocs de prendes vaig baixar per la reixa amb el cós mig tuit, les cames enrampades i el cor ple de satisfacció per poguer donar compte d'aquella tarda Musical.

**

Dijous al matí tinguí la satisfacció d'estrenyer les mans dels meus volguts amics l'Eugeni Mirapeix i en Joaquim Canals que retornaven de cumplir el servei militar.

Encar que no tenien l'arribada anunciada fins pel divendres, feia ja dos dies que dissimuladament els vigilaven des de llurs cases, dues agraciades senyorettes.—¡Oh! *El Amor*.—La primera visita fou per aquells dos angelets. No vull descriure l'emocionant escena del primer moment perque entendrint-sem el cor, esdevindria pels meus ulls un mar de llàgrimes. No soc bó per segons quins moments.

Tan bon punt em fou possible, vaig emportar-me el meu amic Eugeni apart, i per distreure'l vaig preguntar-li:

Ara que has conegut la dona Catalana, la Madrilenyia, la Mora, etc., espero que m'en farás cinc cèntims.

Va contestarme: Regonec l'hermosura de la dona Mora, les gracies de la Madrilenyia, però de totes, prefereixo la *Turca*.

Tocassons

Noves

Sardanes.—Avui a les 9 del vespre i seguint la costúm dels demés anys, l'Ajuntament farà tocar cada dissabte una tanda de Sardanes al Passeig Ragull.

—Sens diu que les sardanes que 's tenien de tocar ahir en el barri de la Plassa del Mercat, quines no pogueren executar-se per la inesperada pluja, és celebraran dilluns dia 15 del corrent.

Urbanes.—Posem en coneixement de qui correspongui que a les voltes de Sant Eudalt, haviat hi quedarem si no 's fa arreglar aquell grandió forat.

Esperem es donarán les ordres oportunes pel séu prompte arreglo.

—Familia molt reduida desitja dos dispensers a tot estar. Informes, Tip. Ripollesa

Teatralies.—Per el dia 18 està senyalat el debut en el teatre Casino de Ripoll, de la notable companyia dramática catalana que amb tan bon acert dirigeix l'aplaudit primer actor Don Alexandre Nolla.

Publicacions.—De la Direcció d'instrucció Pública de la Mancomunitat de Catalunya i del Consell de Pedagogia de la Diputació de Barcelona, hem rebut l'interessant Revista «Quaderns d'Estudi» corresponent al mes d'Abril.

—«Escena Catalana», «Lectura Popular», «Novela Nova», «Catalana» i «Minerva». De venda a la Tipografia Ripollesa.

Cine.—*Judex* es l'èxit del dia i sinó, sols basta assistir a una de les sessions que's donen en el espaió i fresc "Saló Comtal" ont s'hi projecta la *Nova Missió de Judex* amb una concurrència extraordinària, molt més nombrosa que la que assistia a la Primera sèrie. Es el films dels films, la pel·lícula que podríem dir-ne la reina i mestressa de totes, fent-se més interessant en cada episodi que 's veu ja que la força de la justícia sura sempre sobre la maldat humana.

Aquesta setmana's projectarà el quart i quint episodi: *El aparato de las trampas* i *La selva tenebrosa* respectivament, son dos episodis de gran interès que no han de deixar passar els veritables aimants del cine sense anar-los a veure per la bona continuació de la mateixa.

La pel·lícula *La festa de Sant Eloi*, ens agrada forsa.

Avui i demà, a més de JUDEX, s'hi projectaran les següents pel·lícules: «Actualides n.º 19», «Hazañas de Robustiana» i la magnífica pel·lícula «Corrida de Toros» per Gallito i Belmonte.

Exposició Escolar.—Durant els dies 15, 16 i 17 del corrent estarà oberta l'Exposició de labors i treballs escolars en l'escola de nenes, N.º 2, que dirigeix l'experta mestressa D.ª Carme Gil.

Podrà visitar-se a les hores de classe i de 9 a 11 nit

Pluja.—Més que pluja, fou tempestat lo que 'ns donà a la nit del dimecres, ja que era un continuu tronar i llampegar amb fortes xispes elèctriques que gràcies a la força elèctrica de la vila, en reculliren moltes d'elles obligant-nos ha estar llargues hores sense llum.

No hi hagué cap desgràcia, val més aixís.

WERTHEIM es la millor màquina de cosir

Representant, JOSEP SERRA, Batet, 12.—RIPOLL

Obres públiques.—La Direcció General d'Obres públiques ha senyalat el dia 30 del present per a l'adjudicació de les obres de la estació-apeadero de Ullà, en el kilòmetre 7 del ferrocarril de Ripoll a Puigcerdà baix el tipo de 44.085'57 pessetes.

—Han començat els treballs per a la col·locació dels trams del pont metàl·lic del ferrocarril transpirenaic, en nostra població, quin descansa sobre les aigües dels rius Ter i Freser, en l'aigua-barreig.

Ja ho sap, Sr. Alcalde?—Com tots els anys, l'auto que fa el trajecte Ripoll-Puigcerdà, continua passant per alguns carrers de nostra vila, forsa concorreguts, a gran velocitat.

Diumenge passat al entrar a la plaça del Mercat, tirà de revés una taula i altres objectes d'una vendedora de gallina.

Naturalment que siguent una taula s'hi donà poca importància i l'auto continuà la marxa acostumada.

Segurament que esperen fer alguna desgràcia personal per posar-li esment i repintar, allavors, aquelles lletres que diuen: *Autos y Carruajes a marcha moderada.*

Serveis d'autos.—El dia 9 del corrent començà a circular l'automòbil de passatgers de Sant Joan de les Abadesses a Olot.

— El distingit metge-cirurgià, DON JOAQUIM PRAT I OBRADORS, trasllada a últims del corrent mes, el seu domicili de la Plaça del Mercat, al carrer d'Olot, casa Meix, (avans Mr. Platón).

Salutació.—Hem tingut el gust d'estrenyer la mà a nostres particulars amics En Eugeni Mirapeix i Herand i En Joaquim Canals i Antiga, quins han vingut de Madrid i Melilla respectivament, ont servien en l'exèrcit des de prop de 6 mesos.

Ens plau haver-los vist bons de salut i lo que 'ls hi desitgem mantingin ara al estar al redós de ses respectives famílies.

Polítiques.—S'ha fundat en nostra vila un «Centre Autonomista Republicà», instal·lant-se en l'antic local del «Centro Liberal Autonomista».

Per la temporada d'istiu i en els afores de Ripoll

Hi ha primer pis per a llogar, amoblat amb aigua, llum elèctrica, safareig, compost de 4 espaioses habitacions per dormir, saló menjador i cuina.

Informes a la Tipografia.

Jocs Florals.—En la societat «El Artesano» de Gràcia (Barcelona) se están organitzant els Jocs Florals del present any. El Jurat literari serà presidit pel conegut poeta D. Josep Iglesias Guizard, formant part com Vis-President D. Eduard Girbal Jaume; Vocals: D. Lluís Tintoré Mercader i D. Pío Sedó Peiró i Secretari D. Ramón Margalef Bausells. En el Jurat musical figuraran renombrats compositors.

Dintre pocs dies publicaran el cartell i que segons referències particulars aquest any el número de premis sobrepujarà als de l'últim Certàmen.

Festival.—Hem rebut un programa de la Vetllada Literaria-Musical que 's celebrarà demà a les 9 del vespre, en el Casino de Ripoll, a benefici de l'Escola Municipal de Música d'aquesta vila.

Procurarem assistir-hi i donar-ne compte la setmana vinenta.

Augment.—El Gremi de tartrancers de Ripoll-Ribes, ha augmentat el preu del viatge de 50 cts. fent-ne pagar 2 pessetes.

També el servei de automòbils de Ripoll-Puigcerdà, ha augmentat desmesuradament el preu.

Segons rumors, dintre pocs dies s'establirà una forta i justa competència.

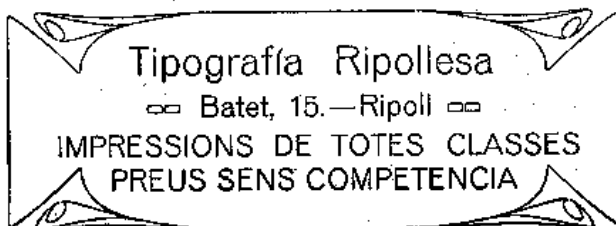
Estiuejants.—Entre les distingides famílies arribades darrerament per a passar l'estiu en nostra Vila, s'hi contenen la del Sr. Curto, Mr. Decioux, Mn. Andreu Boixaderas, Sra. Mercè Capdevila, Sr. Rossendo Serra i sa filla, Sra. Vda. Jordana, D. Ernest Bach, Sra. Viuda Quinquer i altres.

L' Aplec de Nuria.—Per a St. Jaume es prepara un grós aplec a n' el concorregut i devot santuari de Ntra. Sra. de Nuria. Per aital motiu i com a preparació del mateix s'hi estant fent notables millores per a la major comoditat dels concurrents, que segons sembla, serà en gran nombre.

Lo dels altars del Monestir.—Transmetem a qui correspon els d'ignos el logis que surten dels llavis de tots els ripollesos per haver retirat del Monestir les imatges de que parlavem en nostre últim nombre i es unànim el sentiment de que no s'hagi fet lo mateix en l'altar de la Mare de Deu del Carme i deixat també lliure de tota imatge l'hermós i digne altar del Santíssim Sagrament.

Dels claustres.—S'està treballant activament en la completa restauració del claustres del Monestir que segons indicis, serà feta amb la pulcritud i serietat que requereix nostre històric monument.

Enhorabona.—La família de nostre bon amic En Joan Sala i Aleu ha tingut la satisfacció de veures augmentada amb un robust infant. Rebin la més completa enhorabona.

Una nova Biblioteca.—Amb tota solemnitat, el 23 del prop-passat Juny, s'inaugurà a Valls la primera Biblioteca Popular construïda per la Mancomunitat. La ciutat de Valls pot enorgullir-se d'haver estat la primera que la crida de la Mancomunitat acudí i la primera que ha vist realitzada aquesta obra cultural, que tanta transcendència té per l'avenir de Catalunya.

A l'acte hi assistiren, demés de l'Ajuntament en pès i de totes les corporacions locals amb llurs estandarts, el President de la Mancomunitat Sr. Puig i Cadafalch, el conseller Sr. Mestres, el Director d'Instrucció Pública Sr. d'Ors, el President de la Diputació de Tarragona, Sr. Lloret, el donador dels terrenys ont s'ha edificat la Biblioteca Sr. Dasca, i moltes altres personalitats que anaren a Valls expressament per aquella festa.

Davant del poble congregat, pronunciaren eloqüents parlaments el gran poeta portugués Teixeira de Pascoaes, que anà a Valls invitat per la Direcció de Instrucció Pública, Don Eugeni d'Ors i Don Josep Puig i Cadafalch, essent tots ells xardorosament aplaudits.

MOTOR VELLINO mogut amb benzina i amb bon estat de 2 caballs de força.

Informaràn a n' aquesta impremta.

Tipografia Ripollesa, Batet, 15.—Ripoll.

No puede prescindir de este interesante libro

**GUÍA GENERAL
DE CATALUÑA**
(BAILLY-BAILLIERE-RIERA)

nadie que quiera conocer al detalle los nombres y domicilios de todos los que en dicha región ejercen alguna industria, comercio, profesión o cargo oficial

Contiene, además, todas las vías de comunicación, correos, telégrafos, teléfonos, servicios de coches y automóviles, balnearios, aguas minero-medicinales y cuantos datos geográficos, históricos y estadísticos son de interés general.

Aranceles de Aduanas, tratados de comercio, medidas, pesas y monedas y tarifas postales y telegráficas

Cuatro preciosos mapas en colores, los más completos que se han publicado

15 ptas. en toda España, franco de portes

Oficinas: Consejo de Ciento, 240-Barcelona